

بسمه تعالی

خبر تعطیل شدن سایت اطلاع رسانی شورای صنفی کارکنان دانشگاه، خبر کوچکی نبود که بتوان از کنار آن به راحتی گذشت. سایتی رسمی که شاهرگ ارتباطی ارکان شورای صنفی با بدنه کارکنان محسوب می شد و با تلاشهای جمعی از کارکنان، در مدت کوتاهی توانسته بود جای خود را باز کند. سایتی که "با نام و نشان بودن مطالب آن" یکی از خصوصیات اصلی اش بود. سایتی که هر روز مطلب جدیدی داشت و در حیطه اطلاع رسانی جور خیلی از جاهای دیگر دانشگاه را هم می کشید. از اخبار و اطلاعات مورد نیاز کارکنان گرفته تا بخش نامه ها و آیین نامه ها و پیامهای فرهنگی و بهداشتی و ...

اولین سئوالی که مطرح شد این بود که چرا این سایت تعطیل شده است؟ آیا تخلفی صورت گرفته یا مسئله چیز دیگری است؟ خلاصه بررسی و نقل قولهای انجام شده این بود که راه اندازی سایت برای کارکنان با آیین نامه های اطلاع رسانی دانشگاه سازگار نیست! یا به عبارتی کارکنان دانشگاه حق ندارند از امکانات اطلاع رسانی الکترونیکی (سایت) استفاده کنند. استدلالی که می شد این بود که چون مسئولیت محتوای سایت های موجود در دامنه الکترونیکی دانشگاه با ریاست دانشگاه است و ایشان این مسئولیت را نپذیرفته اند سایت تعطیل شده است! متأسفانه اینطور شایع شده بود که ریاست دانشگاه نظر مساعدی در مورد سایت شورای صنفی کارکنان دانشگاه ندارند! و لذا ریاست مرکز انفورماتیک دانشگاه با استناد به آیین نامه ای، کارکنان را از خدمات اطلاع رسانی محروم کرده اند!

هرچند کارکنان و شورای صنفی با صبر و حوصله و خویشتن داری موضوع را دنبال می کردند اما این نقل قولها مایه تعجب بیشتر کارکنان فهیم دانشگاه شده بود تا اینکه موضوع در شورای نظارت صنفی دانشگاه بررسی گردید و قرار شد یکی از اعضاء مسئله را مستقیماً از ریاست دانشگاه پی گیری کنند. تعجب کارکنان از این بود که چطور در عصر اینترنت و اطلاع رسانی که حتی هر فرد می تواند به راحتی مطالب خود را در وبلاگها منتشر کند، کارکنانی که همه عمر خود را در دانشگاه صرف می کنند و یکی از ارکان اصلی دانشگاه محسوب می شوند، نمی توانند با پذیرش رسمی مسئولیت انتشار اطلاعات از امکانات اطلاع رسانی دانشگاه استفاده کنند.

این تصمیم غیرمنطقی (تعطیلی سایت) و نسبت آن به رئیس فهیم دانشگاه نگرانی هایی را در جمع کارکنان دامن می زد که خوشبختانه با پی گیریهای شورای و مراجعه حضوری یکی از اعضا به ریاست دانشگاه پایه و اساس کذب بودن این نسبت روشن گردید. اما این سؤال در ذهن هوشیار کارکنان باقی است که چه کسانی و با چه اهدافی به تعطیلی این سایت دامن زدند و به راحتی از حیثیت ریاست دانشگاه هزینه کردند و کارکنان و شورای صنفی را به زحمت انداختند!

آیا به راستی نباید از آنچه به وقع پیوست عبرت گرفت. یکی از درسهایی که می توان از این واقعه گرفت این است که مقاومت در برابر خواسته های منطقی و عمومی کارکنان و برخورد غیرمنطقی با وجدان جمعی کارکنان که در شورای صنفی منتخب آنان شکل گرفته است نتیجه ای جز "عرض خود بردن" و "زحمت دیگران داشتن" ندارد! خدا خواجه حافظ شیرازی را رحمت کند!

به هر حال سایت شورای صنفی کارکنان دانشگاه با آدرس جدید <http://utk.ir> در دسترس کارکنان دانشگاه تهران است.